

Dokazivanje u krivičnom postupku

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Pravni fakultet

Uvod

U krivičnom postupku može biti korišćen samo dokazni materijal koji je, uz poštovanje osnovnih procesnih formi i garancija prava građana, pribavljen od strane ovlašćenih procesnih organa. U teoriji krivično - procesnog prava različito se shvata i tumači izraz dokaz. Pod ovim izrazom najčešće se podrazumeva dokazni osnov ili dokazno sredstvo, a ponekad i samo dokazivanje odnosno dokaz.postupak. Različio tumačenje dovelo je do taoga da jedni teoretičari određuju pojам dokaza na jedinstven način ne praveć razliku izmedju dokaza i dokaznog sredstva, dok drugi prave razliku određujući dokaz u pravom (dok.osnov / dokaz) i nepravom smilu (dok. sredstvo / izvor dokaza).

Pojam i teret dokazivanja

Pojam dokaza može se odrediti kao činjenica nao snovu koje se utvrđuje postojanje ili nepostojanje spornih p.relevantih činjenica koje se utvrđuju u k.postupku.

Dokazno sredstvo je izvor dokaza, ono šredstavlja formu odnosno oblik u koima se javljaju i sadržane su činjenice odnosno dokazi. dokazna sredstva su zakonom odredjena to su: uvidjaj, izraz svedoka, iskaz veštaka, iskaz okr., i isprave.

Uz pomoć dokaza se utvrđuju p.relevantne činjenice, koje čine sadržinu k. stvri i osnov su svih sudskeh odluka u k.postupku jer se one moraju zasnivati na istinito utvrđenim p.relevantnim činjenicama. Međutim, vrednost dokaza zavisi od njegovog odnosa prema činjenici koja se utvrđuje što utvrđuje sam sud ocenom dokaza na osnovu svog slobodnog uverenja. Pri čemu će sud ocenjujući dokaz u svakom konkretnom slučaju utvrditi vrednost dokaza najpre pojedinačno, a zatim u sklopu ostalih dokaza.

Predmet dokazivanja su činjenice koje su se dogodile u prošlosti ili koje postoje i u sadašnjosti. Stvari i lica pomoću kojih sud stiče saznanje o spornim činjenicama su dokazna sredstva. Priznanje činjenica nije dokazno sredstvo, njime se samo otklanja dokazivanje.

Sud mora pružiti mogućnost svakoj strani da se izjasni o zahtevima, predlozima i navodima protivne strane, osim ako je drugačije ovim zakonom odlučeno. Samo tako će se, uz poštovanje razumnog roka u pogledu trajanja postupka, ostvariti zahtev za pravičnim suđenjem.

Postoje slučajevi kada sud ne izvodi dokazivanje o spornim činjenicama iako bi ih trebalo dokazivati. To su slučajevi u kojima je načelo procesne ekonomije ispred načela materijalne istine.

Tokom postupka pravo stranke da iznese činjenice i ponudi dokaze, da se izjasni o činjenicama i dokazima druge strane, dužnost suda da odluči o izvođenju pravno-relevantnih dokaza kao i da obrazloži odbijanje onih koji nisu pravno relevantni

Pod teretom pružanja dokaza u k.postupku podrazumeva se pravo i dužnost određenik kpp subjekata da predlažu izvodjenje dokaza radi utvrđivanja p.relevantnih i drugih činjenica koje čine sadržinu k. stvari i na kojim a se zasnivaju sudske odluke. Istoriski posmatrano, pitanje tereta pružanja dokaza u k.postupku rešavano je različio u zavisnosti o od sistema k.postupka. U savremenom optužno raspravnem k.postupku pitanje pružanja dokaza leži u prvom redu na strankama , tim što i k.sud ima dopunsku dužnost s ciljem realizacije načela utvrđivanja istine.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com